

[Finansministeren.]

finde frem til, at den kan gøres bedre; jeg tror bare ikke, det bliver med kontantvurderingen. Men det er ikke så meget det, jeg anker imod i dag, det er den hensigt, den fordrejning, der ligger i dette forslag. Det er ikke noget regulært forslag om en forbedring af vurderingerne. Det er et rent skattepolitisk forslag.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Guldberg): Jeg skal ikke forsøge at konkurrere med finansministeren på bedømmelse af regneniveauet på forskellige områder, men kan måske nøjes med at konstatere, at det begynder at blive vanskeligt for finansministeren at få begge benene til at stå så langt fra hinanden, som de gør, når man på den ene side erklærer, at man egentlig i princippet er tilhænger af kontantvurderinger og på den anden side latterliggør dem som noget fuldkommen tåbeligt og absolut uanvendeligt. Så kan man jo nøjes med det.

Jeg vil gerne over for hr. Maigaard vende tilbage til mit eksempel fra før. Vi har en bygning, der er opført for 146 mill. kr. og prioriteret for 284 mill. kr. Den kan ikke vurderes til mindre end 284 mill. kr., for det er den prioriteret til. Hvis man følger konsekvent det, som man anbefaler dér, betyder det, at alle landets ejendomme skal vurderes op med det, der svarer til forskellen mellem de 146 mill. kr., som det koster at bygge en ejendom, og de 284 mill. kr., som vi kan låne i den. Jeg kan ikke forstå, det skulle være så svært at forstå, at dette ikke er nogen fornuftig fremgangsmåde, og at det er en form for at benytte en tilsyneladende fast procent til en betydelig forhøjelse.

Jeg vil da gerne sige til sidst til hr. Maigaard, at det er da klart, at der ligger heri et ønske, som hænger nøje sammen med spørgsmålet om, hvordan vi skal komme videre med de almindelige boligforhandlinger, men hr. Maigaard glemmer, at grundlaget for disse forhandlinger er et af socialde-

mokratiet og SF afsluttet boligforlig, og det er ud fra dette, man skal forhandle. Derfor tror jeg, at den skrubbetudse, der kom lige til sidst, skulle man måske lade hoppe ud af salen i stilhed, for den lød, så vidt jeg hørte det, at man jo nok også havde den tanke med disse ting, at det måske kunne virke befordrende på forhandlingsviljen hos venstre, konservative og andre. Det synes jeg lyder interessant. Vil det sige, at man er ude efter at lave straffeaktioner over for de fremtidige parcelhusejere med henblik på, at vi skal blive så ømskindede, at vi skulle være villige til at gå med til S' eller SFs boligpolitik af den grund?

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne sige, at jeg har ikke forsøgt at latterliggøre begrebet kontantvurdering, absolut ikke, men jeg synes, at hr. Guldberg i højeste grad har latterliggjort sig selv og sit parti ved at være med til at fremsætte et forslag som dette.

(Kort bemærkning).

Maigaard: Nej, hr. Guldberg, det er ikke venstres og konservatives ømskindethed, der bekymrer mig, men det, som jeg ser for mig, er, at parcelhusejerne ikke er tykhudede nok til at kunne stå for den lovgivning, som er lavet på forslag af den regering, som havde hr. Guldberg som medlem. Altså tager vi lovgivningen fra 1969, og ser vi den i lyset af den 15. almindelige vurdering, som man i 1969 vidste ville komme, er det jo meget morsomt, at der under den regering, der havde hr. Guldberg som medlem, er lavet noget urimeligt og parcelhusfjendsk, og det kan være, at dette forhold vil virke befordrende, om end man, jo mere man hører på hr. Guldberg, kan have sine tvivl.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Guldberg): Kun den korte bemærkning til hr. Maigaard, at det, den foregående regering foretog sig i 1969, var et led i en påbegyn-